

Jiří Žáček

Beseda na FIM UHK

30.11.2006

Texty přečetl Jakub Krofta
režisér divadla DRAK v Hradci Králové

Litoval jste někdy svého rozhodnutí vystudovat stavební fakultu?

Nezdál se Vám čas, strávený na této fakultě, jako zmařený?

„Pár let jsem si říkal, že by pro mě studium na filozofické fakultě bylo užitečnější, ale dnes to vidím tak, že **každé vzdělání je dobré.**

Stavební fakulta mě naučila přemýšlet trochu jinak, než dovedou filozofové, a já myslím, že to je pro mě dobře.“

Domníváte se, že studium na stavební fakultě Vám bylo přínosné i pro dnešek a Vaši dnešní profesi?

„To už jsem zodpověděl výše.

Pro mě byl možná důležitější odchod ze zatuchlého maloměsta do svobodomyšlné Prahy 60. let než to či ono studium.

Šedesátá léta nebyl jen mýtus nafouknutý pamětníky, to byla vážně ta nejlepší doba, kterou jsem zažil.

A hlavně mi bylo božských dvacet let!“

Kdybyste se vžil do role dnešního studenta: O co byste se nejvíce snažil, co by Vám do budoucna mohlo přinést největší užitek?

Co nejvíce byste od studia očekával?

„Já jsem tehdy neuvažoval moc pragmaticky a nedokázal bych to ani dnes.

Obecně si myslím, že **člověk má vystudovat to, co ho baví, a když bude svou profesí dělat poctivě, bude to dobrý džob.**

Flexibilita není na závadu, ale představa, že se budu 8 a více hodin denně živit něčím, co mě nebaví, je pro mě vražedná.“

Kdybyste se vžil do role vyučujícího na vysoké škole: Které principy jednání, chování, případně uvažování byste v každém případě u studentů pěstoval a rozvíjel a které byste považoval za málo důležité?

„Do role pedagoga se vžít neumím, myslím, že to je nejnevděčnější povolání.

Určitě bych se snažil studenty **učit strategii spolupráce**, poněvadž to je nejefektivnější strategie, jak vědí všechna zvířata, jen ten největší blbec ze všech božích stvoření – homo sapiens sapiens – pořád preferuje strategii konkurence, neřkuli konfrontace, která lidstvo nakonec zničí.. „

Co byste poradil mladým lidem, kteří si buď nedovedou stanovit reálné cíle, nebo nemají dost vůle udělat vše, co je v jejich silách, pro dosažení těchto cílů?

„Já myslím, že přílišná a předčasná cílevědomost může být dokonce na škodu.

Ale pevná vůle je nutná skoro vždycky, bez ní člověk nic nedotáhne do konce.

Ta je nezbytná pro manažery i pro spisovatele, stejně jako inteligence.

Bez nich člověk ztroskotá i v partnerských vztazích.“

Co byste poradil studentům, kteří se náhle setkají s nějakými nečekanými závažnějšími problémy (problémy se studiem, zhoršení vztahů v rodině, problém s financemi, se zdravím)?

„Naděje umírá poslední!“

**O co by se mladí lidé měli snažit ze všeho nejvíce?
Jakou radu byste jim dal do života?**

„Nejsem děd Vševěd, ale myslím, že dobrá rada pro mladé lidi je ta, **aby** veškeré rady brali s rezervou a **věřili sami sobě**.

At' se chovají jako svobodní dospělí lidé.

Pak by ale také měli umět za své činy převzít odpovědnost.“

„Co by si vyučující na vysoké škole měli uvědomit ze všeho nejvíce ve vztahu ke generaci dnešních studentů?“

„To je příliš těžká otázka pro člověka, který nebyl, není a nikdy nebude pedagogem.

Snad jen to, že **velkorysost a důvěra zmůže víc než malichernost a nedůvěra.**

Ale to je taková samozřejmost, že se skoro stydím to říci.“